

עפ"ת 45453/04/23 - שרלי כהן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 45453-04-23 כהן נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 50154804350

בפני	כב' השופט עמית י' צלקובניק
מערער	שרלי כהן
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

פסק דין

ערעור כנגד החלטת בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקוה (כב' השופטת הבכירה א' וישקין) בהמש 5191-02-23 מיום 27.2.23 לפיה נדחתה בקשת המערער מיום 10.2.23 להארכת מועד להישפט בגין דוח מהירות שנמסר לידי ביום 23.6.22 בגין נהיגה במהירות של 127 קמ"ש בקטע כביש המוגבל למהירות מרבית של 90 קמ"ש, בכביש 7.

המועד האחרון לתשלום הקנס חל ביום 21.9.22. אין חולקין כי הקנס שולם במועדו.

המערער מציין כי הגיש בקשתו להארכת מועד בעקבות הודעה של רשות הרישוי על צבירת ניקוד, ושליחת רישיון למשך 3 חדשים. לטענת ב"כ המערער נפלו כשלים ראייתיים בדוח, ולא צוינו - "קו מדידה נקי מהפרעות"; "רכב בודד בנתיב"; "קיומם של רכבים נוספים", ועוד טענות שלא פורטו. הקנס שולם לצורך הימנעות מתוספת פיגור, וכי ניתן לאפשר למערער לשלם הוצאות ולתת לו יומו בבית המשפט.

בית משפט קמא קבע כי נוכח תשלום הקנס רואים את המערער כמי שהודה, הורשע ונשא עונשו, ולא מתקיימת עילה של עיוות דין.

בהודעת הערעור נטען כי בית משפט קמא לא התייחס לטענות בדבר קיומם של כשלים ראייתיים ועולה מגמה של דחיית בקשות רק בשל תשלום הקנס, והמערער נכון לשלם הוצאות ולקבל יומו בבית המשפט.

אין מקום לקבלת הערעור.

על פי הוראת סעיף 229(ח) לחוק סדר פלילי (נ"ח) תשמ"ב - 1982, רואים את משלם הקנס כמי שהודה בעבירה, ויש להציג טעמים של ממש לצורך הארכת מועד להישפט בנסיבות אלה. דרכו של המערער לא אצה לו גם לאחר תשלום

הקנס, והוא השתהה 5 חדשים נוספים מעבר למועד האחרון בו ניתן היה להגיש בקשה להישפט, עד שהגיש בקשתו לבית משפט קמא, באופן המעיד כי פעל להחזרת הגלגל לאחור רק בעקבות הודעת רשות הרישוי, ולא בשל כך שסבר מתחילה, על פני הדברים, כי העבירה יוחסה לו שלא כהלכה.

לא ראיתי גם מקום לטענה בדבר קיומו של חשש לעיוות דין.

ב"נסיבות המקרה" בדוח, פורט על ידי השוטר כי המדידה בוצעה באמצעות ממל"ז שכוון לעבר מרכז הרכב "בין פנסי החזית הקדמיים" אשר נע בנתיב שני מימין, מבין שני נתיבים, עד קבלת צליל מדידה כפול. משכך בוצעה המדידה כהלכה, לעבר רכבו של המערער, ולא עולה חשש לטעות בזיהוי. עוד צוין בדוח כי מזג האוויר והראות היו טובים, והתמרורים ומכשיר המדידה נבדקו לפני תחילת המדידה. בדוח צוינה בנוסף תגובתו של המערער - כך במקור - "**אני יודע שחרגתי, חוסר צומת לב, מישהי סטטה**", ומדובר בהודאה מיידית וספונטנית לכאורה, גם אם תכליתה למנוע הגשת הדוח, והמערער לא מסר כל הסבר אחר באמצעות תצהיר שהוגש, לפשר האמירה.

נוכח האמור - הערעור נדחה.

המזכירות תעביר פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, כ"ט סיוון תשפ"ג, 18 יוני 2023, בהעדר הצדדים.